

**ระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ
ตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗**

โดยที่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ และการชดเชยคาร์บอนเครดิตกรณีเกิดการสูญเสียคาร์บอนของโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย มาตรฐานขั้นสูง (Premium T-VER)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การมหาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๒๐ (๒) และมาตรา ๔๕/๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมติที่ประชุมคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “โครงการ JCM” ระหว่างบทนิยามคำว่า “โครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูง” และคำว่า “คาร์บอนเครดิต” ในข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖

“โครงการ JCM” หมายความว่า โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภายใต้กลไกเครดิตร่วม (Joint Crediting Mechanism: JCM) ที่ดำเนินการขึ้นทะเบียนและรับรองคาร์บอนเครดิตตามหลักเกณฑ์การพิจารณาโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “หน่วยคาร์บอนเครดิตที่สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA” และ “วัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “คาร์บอนเครดิต” และคำว่า “โครงการเดี่ยว” ในข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖

“หน่วยคาร์บอนเครดิตที่สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA” (CORSIA Eligible Emissions Units) หมายความว่า คาร์บอนเครดิตที่สายการบินระหว่างประเทศสามารถใช้ชดเชยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อกำหนดการการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization: ICAO) กำหนด

“วัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ” หมายความว่า การใช้คาร์บอนเครดิตที่เกิดจากโครงการที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยเพื่อแสดงผลการดำเนินงานหรือการบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศหรือภาคีอื่นใดภายใต้สนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ หรือของบุคคลที่มีใช้รัฐภายใต้ข้อกำหนดขององค์การระหว่างประเทศ ข้อตกลงที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือตามที่ประเทศไทยได้กำหนดให้เป็นการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์อื่นตามแนวปฏิบัติที่กำหนดโดยที่ประชุมรัฐภาคี ซึ่งต้องได้รับอนุญาตตามความในบทบัญญัติของความตกลงปารีส ข้อที่ ๖.๓”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ วรรคแรก แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้พัฒนาโครงการรายใดประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง ให้ยื่นเอกสารแจ้งความประสงค์ในการพัฒนาโครงการ (Modality of communication: MoC) ตามแบบที่องค์การกำหนด หรือเอกสารแนวคิดโครงการ (Project Idea Note: PIN) กรณีเป็นโครงการ JCM ไปยังองค์การก่อนวันเริ่มดำเนินโครงการ และจัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ตามแนวทางที่องค์การกำหนด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางต่าง ๆ และสรุปผลการประชุมและข้อคิดเห็นที่ได้รับในร่างเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document: PDD) ฉบับแรกที่จะส่งให้องค์การ โดยผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจต้องตรวจสอบความคิดเห็นที่ได้รับและการดำเนินการของโครงการต่อความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมโครงการในขั้นตอนการตรวจสอบความใช้ได้ของโครงการ”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ข้อ ๑๗/๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖

“ข้อ ๑๗/๑ ผู้พัฒนาโครงการที่มีความประสงค์ใช้คาร์บอนเครดิตจากโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูงเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ นอกจากยื่นคำขอพร้อมเอกสารตามแบบที่องค์การกำหนดและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้ผู้พัฒนาโครงการยื่นเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) การขอขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง ให้ยื่นหนังสืออนุญาตการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ (Letter of Authorization) ที่ออกโดยกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

(๒) การขอรับรองคาร์บอนเครดิตจากโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง ให้อื่นสำเนาหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบผลการดำเนินงานตามหนังสืออนุญาตการใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ (Letter of Authorization) ที่ออกโดยกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ (๑) (ข) (๒) (ข) และ (๓) (ข) แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) โครงการเดี่ยว และโครงการแบบควบรวม

(ข) ประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) ประเภทโครงการการลด ดูดซับ และการกักเก็บ ก๊าซเรือนกระจกจากภาคป่าไม้ และ (๑๔) **ให้มีอายุโครงการสิบปี** ตามช่วงอายุโครงการที่ระบุในเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document: PDD) และให้สามารถต่ออายุโครงการได้**ครั้งละสิบปี**ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินกิจกรรมของโครงการ T-VER มาตรฐาน โดยให้มีอายุโครงการต่อจากอายุโครงการที่ระบุในเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document: PDD)”

“(๒) โครงการแบบแผนงาน

(ข) ประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) ประเภทโครงการการลด ดูดซับ และการกักเก็บ ก๊าซเรือนกระจกจากภาคป่าไม้ และ (๑๔) **ให้มีอายุโครงการแบบแผนงานยี่สิบปี** ตามอายุโครงการที่ระบุในเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document: PDD)”

“(๓) กลุ่มโครงการย่อยภายใต้โครงการแบบแผนงาน **ให้มีอายุโครงการ ดังนี้**

(ข) ประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) ประเภทโครงการการลด ดูดซับ และการกักเก็บ ก๊าซเรือนกระจกจากภาคป่าไม้ และ (๑๔) **ให้มีอายุโครงการสิบปี** ตามอายุโครงการที่ระบุในเอกสารข้อเสนอ กลุ่มโครงการย่อยและให้สามารถต่ออายุโครงการได้ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินกิจกรรมของโครงการ T-VER โดยให้มีอายุโครงการต่อจากอายุโครงการที่ระบุในเอกสารข้อเสนอโครงการ และให้อายุโครงการของกลุ่มโครงการย่อยหมดลงตามอายุโครงการแบบแผนงาน”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓๒/๑ และข้อ ๓๒/๒ แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖

“**ข้อ ๓๒/๑** ผู้พัฒนาโครงการต้องดำเนินการขอรับรองคาร์บอนเครดิตให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับจากวันที่อายุโครงการสิ้นสุดลงในแต่ละครั้ง หากผู้พัฒนาโครงการไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด จะไม่สามารถขอการรับรองคาร์บอนเครดิตของโครงการได้อีก”

ข้อ ๓๒/๒ ผู้พัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูง ประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) และ (๑๔) เว้นแต่กิจกรรมลดก๊าซมีเทนและหรือไนตรัสออกไซด์จากการเกษตรต้องยื่นขอการรับรองคาร์บอนเครดิตครั้งแรกภายในห้าปีนับแต่วันเริ่มดำเนินโครงการและครั้งถัดไปให้ยื่นภายในห้าปีนับจากการยื่นขอรับรองคาร์บอนเครดิตครั้งก่อน หากผู้พัฒนาโครงการไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด จะไม่สามารถขอการรับรองคาร์บอนเครดิตของโครงการได้อีก”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบรับรองคาร์บอนเครดิตแล้ว ให้องค์การหักเครดิตสำรองจากคาร์บอนเครดิตที่รับการรับรองจากโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูงประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) และข้อ ๖ (๑๔) เว้นแต่เป็นประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) เฉพาะกิจกรรมลดก๊าซมีเทนและหรือไนตรัสออกไซด์จากการเกษตร ไปเก็บไว้ในบัญชีเครดิตสำรองในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนด และให้นำส่วนที่เหลือจากการหักเครดิตสำรองบันทึกในบัญชีของผู้พัฒนาโครงการในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ

ให้องค์การมีหน้าที่จัดการบัญชีเครดิตสำรองในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การเพื่อใช้ในการชดเชยต่อการสูญเสียคาร์บอนของผู้พัฒนาโครงการ ในเหตุการณ์ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงได้ ได้แก่ เหตุอันเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้พัฒนาโครงการหรือของบุคคลอื่น และมีผลกระทบให้ปริมาณการลดหรือดูดกลับก๊าซเรือนกระจกของโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูง ตีตกเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีฐานหรือการรับรองคาร์บอนเครดิตครั้งก่อนหน้า

(๒) เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ได้แก่ เหตุอันเกิดจากเหตุสุดวิสัย และมีผลกระทบต่อปริมาณการลดหรือดูดกลับก๊าซเรือนกระจกของโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูง ตีตกเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีฐานหรือการรับรองคาร์บอนเครดิตครั้งก่อนหน้า

การชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อเป็นประกันว่าคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจะได้รับการชดเชยจากกรณีที่เกิดเหตุการณ์ตามวรรคสอง เมื่อได้รับการรับรองคาร์บอนเครดิตแล้วให้ผู้พัฒนาโครงการต้องทำสัญญาการชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากโครงการป่าไม้และเกษตรของโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูงตามแบบที่องค์การกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ภายในสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการเห็นชอบรับรองคาร์บอนเครดิต

ภายใต้วรรคสี่ กรณีโครงการ T-VER มาตรฐานขั้นสูง เพื่อวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศโดยใช้เป็นหน่วยคาร์บอนเครดิตที่สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA ให้ผู้พัฒนาโครงการต้องมีการวางหลักประกันหรือจัดทำประกันภัยให้ครอบคลุมความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการสูญเสียคาร์บอน โดยหลักประกันหรือประกันภัยดังกล่าว ต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การ”

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐ ให้ผู้พัฒนาโครงการ T-VER ที่อายุโครงการสิ้นสุดลงแล้วมีสิทธิยื่นคำขอรับรองคาร์บอนเครดิตต่อ
องค์กรได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๑ คำขอใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาขององค์กร
ให้ดำเนินการตามระเบียบเดิมต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

๐๓๖

(นางชฎานันท์ ภักดีจิตต์)

รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
รักษาการประธานกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก